

Віталій МИСЬКА

Бог кожному дарує можливість бути щасливим. Одним із шляхів досягнення щастя є сім'я. Це – дуже важлива частинка суспільства. Від її міцності залежить моральне здоров'я ширшої людської спільноти – місцевої громади, держави, міжнародного співтовариства... Здорова родина відродить і мораль у народі, і збереже дітей, і стане головною опорою для держави і Церкви.

Часто можемо почути, що сім'ю називають «домашньою Церквою». Ця думка бере свій початок у Святому Письмі та розвивається у святоотцівській літературі. У Катехизмі УГКЦ читаємо: «У єдності й любові першої подружньої пари Святі Отці вбачають образ Церкви» . Що це означає?

Християнська сім'я як домашня церква або спільнота – це Божий задум, про який дізнаємося зі Святого Письма Старого і Нового Завітів. Якщо поглянемо у книгу Буття, побачимо створення людської спільноти: «Сказав Бог: Сотворімо людину на Наш образ і на Нашу подобу [...]. І сотворив Бог людину на Свій образ; на Божий образ сотворив її; чоловіком і жінкою сотворив їх» (Бут 1, 26-27). Далі читаємо: «Не добре чоловікові бути самому» (Бут 2, 18) та «Потім з ребра, що його взяв від чоловіка, утворив Господь Бог жінку і привів її до чоловіка» (Бут 2, 22). Так Бог творить для Адама жінку, Єву, у якій той побачив рівну собі особу, подібну і гідну себе істоту, яка стала йому найближчою, дарованою Богом для допомоги, для реалізації особливої місії, даної Богом. Жінка створена з ребра чоловіка. Не з ноги, щоб бути пониженою, не з голови, щоб перевершувати, а з боку, щоб бути пліч-о-пліч. З-під руки, щоб бути захищеною. І з боку серця, щоб любити і бути любленою.

Апостол Павло порівнює взаємини між чоловіком і жінкою у шлюбі до стосунків Христа та Церкви: «Чоловіки, любіть своїх жінок, як Христос полюбив Церкву й видав себе за неї» (Еф 5, 25). Подружжя покликане до єдності, нерозривності, яку чоловік і жінка отримують у Христі, стаючи через Таїнство шлюбу одним тілом. Завданням домашньої Церкви є світити прикладом любові, яка є між Христом і Церквою та бути взірцем для інших домашніх церков. Варто додати, що в ідеалі, сім'я – це першопочаткова клітинка церковного тіла, цеглинка церковної будівлі.

Ми неодноразово чули чи читали Слово Христа: «Бо де двоє або троє зібрані в моє ім'я, там я серед них» (Мт 18, 20). У християнському подружжі чоловік, жінка і їхні діти зібрані в ім'я Христове, тому серед них Він стає таїнственно присутнім. А де присутній Христос, там є і Його Церква як Тіло Христа. Саме тому подружнє життя є «таїнственною іконою Церкви» .

Власне, щоб стати домашньою Церквою, родина повинна володіти деякими діями та ознаками Церкви. Найперше треба підкреслити, що через таїнство Подружжя родина освячується благодаттю Святого Духа і повинна постійно підтримувати взаємну любов між всіма її членами. В особливіший спосіб повинна бути спільна любов чоловіка і жінки

до Бога. Також не менш важливим є те, щоб сім'я була місцем спільних молитов батьків з дітьми, щоб вони читали Слово Боже – Біблію. Тоді така сім'я, якщо зберігатиме Христові заповіді, взаємну любов, повагу, співчуття, дійсно стане маленькою Церквою, де «обоє будуть одним тілом; тому вже не двоє, лише - одне тіло» (Мр 10, 8).

Віталій МИСЬКА. Сім'я як домашня Церква//СЛОВО № 4 (64) 2015-2016. с.7